

ΕΙΣ ΤΟΝ «ΑΙΩΝΑ»

“Όταν ψυχρά μας έλουεν η πάλλενκος χιών
 άκούσαμε κι' εφώναζαν 'στους δρόμους: ο Δί'ων!
 Εδύμεθα ζώην μακράν, μά είνε ψύχρα τόση
 που νέον θαύμα θά γειή, αν δέν τά κακαρώση.”

Μαύρος Τάτος

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

(Αφιερώνεται εις τὰ «Χρονικά της Στατφόρδης».)

“Ο κ. Πρωθυπουργός μας δέν άπασχολεί μόνον τόν κ. Δηλιγιάννην και τήν ιδιικήν μας δημοσιογραφίαν· ουχί σπανίως άπασχολεί και άλλα ύψηλότερα πρόσωπα του κ. ‘Ηγέτου της ‘Αντιπολιτεύσεως και τήν δημοσιογραφίαν άλλων Κρατών. ‘Εσχάτως τὰ «Χρονικά της Στατφόρδης» έδημοσίευσαν τήν εικόνα και μακροσκελή αυτού βιογραφίαν, τας όποιας άνεδημοσίευσεν η συνάδελφος «‘Ακρόπολις». Περί της βιογραφίας δέν δυνάμεθα νά βεβαιώσωμεν, αλλά τήν εικόνα άναμφισβότως θά έζωγραφησεν ο κ. Στηλμαν. ‘Οπωςδήποτε έπειδή πιθανόν νά έλθη η όραξις και εις άλλην έφημερίδα νά δημοσιεύση έπίσης πιστήν εικόνα και βιογραφίαν, όσον και τὰ «Χρονικά της Στατφόρδης», παρέχομεν τας έπομένως πληροφορίας περί της άκριθείας των όποιων έγγυάται και εις νεοφώτιστος βουλευτής της ‘Αντιπολιτεύσεως θεωρούμενος εκ των μάλλον άξιοπίστων και εύσταθών συγχρόνων άνδρών.”

“Ο κ. Τρικούπης δέν έγεννήθη εις τὸ Μεσολόγγιον και είνε ηλικίας όγδοήκοντα όκτώ έτών. ‘Εν τῇ άκμῇ ούτω του βίου εύρισκόμενος πάντοτε μεταβαίνει και άτενίζει τήν ‘Ακρόπολιν, και τοι έχων νά παλαίση προς άξιαν λόγου ‘Αντιπολίτευσιν. Ουδέποτε φορεί πύλον, ίνα μή κρύπτεται η μακρά του κόμη και περιβάλλεται συνήθως με άρχαϊκώτατον τρίβωνα. Τὰ πέδιλα είνε τὰ συνηθέστερα ύποδήματα του και αί παραγναθίδες τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικόν του προσώπου του. Εις των βιογράφων αυτού έγραψεν, ότι είνε Έλληνα μέχρι μυελού, πράγμα τὸ όποϊον, άν ηλήθευε, θά ητο πολύ δυσάρεστον. ‘Ο κ. Τρικούπης είνε βραδύγλωσσος και, όταν όμιλή από του βήματος, πάντοτε μεταχειρίζεται σχοινοτενεις φράσεις, τας όποιας ειρωνεύονται ο κ. Δηλιγιάννης και οι φίλοι αυτού. Κάτοχος μεγάλης περιουσίας έχει ιδιόκτητον μέγαρον έξ όλίγων δωματίων δια τὸ όποϊον όμως—παραδόξως πως— πληρώνει ένοίκιον.”

Κατά τὸ 1885 έλθών Πρωθυπουργός δια της άδειας πολιτικής του έφερε τόν άποκλεισμόν της ‘Ελλάδος συγκαλέσας άσκοπον έπιστράτευσιν· εύτυχώς ηλθεν εις τήν έξουσίαν ο σθεναρός αντίπαλος αυτού κ. Θ. Δηλιγιάννης, οστις έσωσε τόν τόπον με θυσίαν μάλιστα της μιζε αυτού χειρός. ‘Επί της πρωθυπουργίας του κ. Τρικούπη τὰ οικονομικά του Κράτους κατά τόν κ. Σιμόπουλον περιέρ-

χονται εις άθλίαν κατάστασιν, η δέ διοικήσις κατά τόν κ. Κουκούλεζαν φθάνει εις τὸ μή περαιτέρω. Τόσον μάλιστα ο τελευταίος ειχεν έξοργισθή έσχάτως έναντίον του, ώστε ώρμησε κατ' αυτού και άφεύκτως θά τάν κατεβίβαζε του βήματος, άν δέν παρενέβαινον οι κκ. Πετροπουλάκης και Κουμουνδούρος. ‘Εν τῇ ‘Αντιπολιτεύσει διακρίνει τις πολλά πρόσωπα κατέχοντα διαπροπη κοινωνικήν θέσιν και τὰ όποια σήμεραν έμμανώς κταπολεμοῦσι τόν κ. Τρικούπην, διότι έζήτησε νά ταις δώση ύπουργικά χαρτοφυλάκια. Λέγεται, ότι τελευταίον και εις τόν κ. Μίλησιν ηθελε ν' αναθέση ταιούτο βάρος, άλλ' ο πονηρός αυτός Κρανιδιώτης τὸ άπέφυγε κηρυχθείς άντιπολιτευόμενος.

“Ηδη εύρίσκεται εις τήν έξουσίαν στηριζόμενος επί έλαχίστης πλειοψηφίας. Μάλιστα οι γινώσκοντες καλώς τὰ πράγματα ίσχυρίζονται, ότι ο κ. Τρικούπης δέν άπολαύει της έμπιστοσύνης του τόπου, και ότι εις τας μελλούσας εκλογάς η ‘Αντιπολίτευσις θά έλθη επί τήν άρχήν τουλάχιστον με... βαρβαρόφωνα. Θά φανῆ περιέργων, άλλ' είνε άληθές! ‘Ο κ. Τρικούπης δέν γνωρίζει καμμίαν ξένην γλώσσαν, και συνεννοείται μετά των πρέσβειων δια του κ. Βουλπιώτου. Χωρίς νά τὸ γνωρίζωσιν οι συμπολίται του, ο κ. Τρικούπης είνε έγγαμος, έχει μάλιστα και πέντε τέκνα άρρενα, τὰ όποια, άν ησαν πραγματικά και ενήλικα, άφεύκτως θά μετέβαινον εις ‘Αγγλίαν και θά έξυλοκόπουν άνοικτηιμόνως τόν κ. Διευθυντήν των «Χρονικών της Στατφόρδης» δια τήν δημοσιευθείσαν εικόνα και βιογραφίαν του πατρός των.”

Τσοπανάιος

‘ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Μικρός Σπουργίτης έρριξε μέσ' 'ς τῇ Βουλῇ τὰ 'μάτια κ' εις τους κρυφούς του λογισμούς θυμὸ γεμάτος ειπε:
 “Αν γιά τους μόχθους σου, Βουλῆ, κι' αν γιά τὸν έθνισμὸ μούντζαις ο λίθος έβρανε, μαύραις φτυσιαις ο ήλιος, [σου δῶρα δὲ θάτανε γιά σε και γιά τους μέσ' άγύρταις βάνανσος κόσμος, βρωμερός, σατανικά φτιασμένος!

Σπουργίτης

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

‘Εκ της Πελοποννήσου :

“Τήν παρελθούσαν Πέμπτην, ως πληροφορούμεθα, έθεάθη ο νεκρός στρατιώτου τινός άποθανόντος εν τινι ξενοδοχείῳ, διευθυνόμενος εις τὸ νεκροταφεϊον άνευ ιερέως. Τὸ σημειούμεν προς γινῶσιν των άρμοδίων.”

‘Εκ της ‘Ηχοῦς της Τήρου :

“Παρά πάντων δὲ άδιακρίτως των συμπολιτών μας έδέ-